

§ 30. Hegn, der tillader passage af vildt, skal indrettes således, at vildtets mulighed for passage er ens fra begge sider af hegnet.

Stk. 2. Undtaget fra reglen i stk. 1 er

- 1) hegn, der er etableret i forbindelse med ud-sætningspladser for vildt,
- 2) hegn, der har til formål at hindre vildtets adgang til skovkulturer, og
- 3) hegn langs veje og jernbaner.

§ 31. Uvedkommende må ikke færdes med skydevåben eller fangstredskaber på en anden persons jagtgrund uden for de veje og stier, der er åbne for almindelig færdsel. I skove er færdsel med skydevåben eller fangstredskaber dog kun tilladt på de offentlige veje, der fører gennem skoven.

Stk. 2. Reglerne i naturbeskyttelsesloven om offentlighedens adgang til naturen giver ikke adgang til at medbringe skydevåben eller fangstredskaber.

§ 32. Den jagtberettigede er beføjet til selv eller ved sine folk at anholde enhver, der overtræder § 13, og føre den pågældende til politiet. Samme beføjelse tilkommer brugeren af arealet, selv om denne ikke har jagtret. Brugeren skal underrette den jagtberettigede om den skete anholdelse.

Stk. 2. Den anholdte kan fratages skydevåben og andre jagtredskaber samt skudt eller fanget vildt, som den pågældende er i besiddelse af ved anholdelsen. De nævnte genstande skal straks afleveres til politiet, der foranlediger, at der træffes afgørelse om eventuel beslaglæggelse.

Kapitel 5

Vildtreservater

§ 33. For at beskytte og opbygge landets vildtbestande og sikre raste- og fødesøgningsområder for trækkende fugle kan miljøministeren oprette vildtreservater på landjorden, på ferske vande og på fiskeriterritoriet.

Stk. 2. Reglerne for et vildtreservat skal indeholde bestemmelser om jagt, færdsel og ophold samt oplyse om reservatets beliggenhed.

Stk. 3. Miljøministeren drager omsorg for, at reglerne er offentligt tilgængelige. Deres ikrafttræden, hovedindholdet af bestemmelserne og oplysning om, hvor de kan fås udleveret, bekendtgøres i Statstidende og i ét eller flere af de dagblade, der er mest udbredt på egnen.

Reglerne sendes til ejerne og brugerne af de ejendomme, som de omfatter. Ministeren lader dem tinglyse på de pågældende ejendomme.

Stk. 4. Når der er sket offentliggørelse efter stk. 3, skal reglerne overholdes af alle og enhver.

§ 34. Miljøministeren fastsætter erstatning til ejere og brugere af de ejendomme, der er omfattet af et vildtreservat, for det tab, som oprettelsen af reservatet påfører dem. Erstatningen afholdes af staten.

Stk. 2. Erstatningsbeløb forrentes fra datoen for ministerens afgørelse, og indtil erstatningen udbetales, med en årlig rente, der svarer til Danmarks Nationalbanks diskonto.

§ 35. Miljøministerens afgørelse om erstatning kan påklages til den Taksationskommission, der er nævnt i naturbeskyttelseslovens § 46.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

§ 36. Miljøministeren kan nedlægge et vildtreservat, når de omstændigheder, der begrundede oprettelsen, ikke længere er til stede. Nedlæggelse af et reservat bekendtgøres i Statstidende og i ét eller flere af de dagblade, der er mest udbredt på egnen. Ministeren lader reglerne aflyse af tingbogen.

Stk. 2. Hvis nedlæggelse sker efter begæring fra ejendommens ejer, kan det gøres betinget af, at ejeren betaler et beløb til staten. Beløbet, som fastsættes af miljøministeren under hensyntagen til den gevinst, der tilføres ejendommen ved nedlæggelse af vildtreservatet, kan ikke overstige den tidligere tilkendte erstatning. Reglerne i § 35 finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 6

Vildtskader

§ 37. Miljøministeren kan fastsætte regler om regulering af vildt for

- 1) at imødegå fare for mennesker eller menneskers sundhed,
- 2) at imødegå risiko for smitte af mennesker eller dyr,
- 3) at beskytte flora og fauna,
- 4) at hindre omfattende skader på bebyggelse,